

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محب سپین غر

۰۴ نومبر ۲۰۱۱

سرزوري دوه مخي

له څو میاشتو راهیسي د افغان مشرانو تر څنګ په تېره د بهرنیو پوځونو قوماندان پر دې ټکي ځانګړی ټینګار کوي چې وسله وال مخالفان یوازې په دې شرط له دولت سره یوځای کېدای شي چې د افغانستان اساسي قانون ته ګاره کېږدي. خو د حېرانتیا او ان خندا وړ خبره دا ده چې ایا په افغانستان کې د بهرنیو پوځونو شتون په رښتیا هم د افغانستان له اساسي قانون سره سمون لري؟ ایا دوی د خپلو دندو او په ځانګړې توګه د پوځي عملیاتو د ترسره کولو پرمهال په رښتیا هم په افغانستان کې نافذ قانونونه په پام کې نیسي؟ ایا د بهرنیو ځواکونو جګړه بیز عملیات د افغانستان د وسله وال پوځ د «ستر مشر» تر لارښوونې لاندې ترسره کېږي؟ ایا په هیواد کې روانه لس کلنه جګړه له اساسي قانون سره سم افغان ولسمشر اعلام کړي؟

که پورتنیو پوښتنو ته ځواب «نه» وي، نو ایا دا کار پخپله د افغانستان له اساسي قانونه څرګنده سرغړونه او د هیواد د ملي واکمنۍ تر پښو لاندې کېدنه نه ده؟

څنګه کېدای شي چې د لانجې یو لوری او هغه هم «متمدن او دیموکرات» لوری دې پخپله د یوه هیواد د مدني او جزا قانون په ګډون ګڼ شمېر قانونونه، دودونه او کولتوري - فرهنگي ارزښتونه تر پښو لاندې کوي، خو د همدې هیواد د وګړو له یوې بلي (مخالفي) ډلې دېو غواړي چې: بړه وروره! تا مور هغه وخت منو چې اساسي قانون ته ګاره کېږدي؟

پاتې شوه له طالبانو او «حقاني شبکې» نه د پاکستان د برېښد ملاتړ او د هغوی د نه ځپني خبره. افغانانو ته مالومه ده چې د ترهګرۍ د ځپني ټیکه خو ان لس کاله پخوا لا امریکا په ګاره اخیستې او دا کار په یوازې سر نه، بلکې د څو څلوېښتو هیوادونو د پوځي ټولګیو په ملاتړ ترسره کوي. همدا څو میاشتې مخکې، کله چې امریکایي مشرانو د پاکستان په ایبټ اباد کې د خپل «مشر دښمن» - اسامه بن لادن پر خلاف عملیات کول، نو د هغوله پاره یې د یوه خپلواک هیواد - پاکستان له چارواکو نه اجازه و نه غوښته.

اوس چې خبره د «حقاني شبکې» ځپني ته رارسېدلې، نو د افغانستان نړیوال دوستان ولي د دې عملیاتوله پاره رسمي بلني ته سترګې په لار دي؟

مور نه وايو چې هره لانجه دې هرو مرو د «خپنې» او پوځيزور له لارې هواره شي. د پوځي شخړو د له منځه وړلو له پاره، د ساري په توگه، دملگرو ملتونو امنيت شورا او د نړيوالو بنديزونو يو ميكانيزم شته چې تر هر چا مخکې امريکايي او لوېديځو چارواکو ترې په وار وار گټه اخيستي ده. امريکايي مشران له ترهگرۍ نه د پاکستان د ملاتړد غندنې موضوع ولي امنيت شورا ته نه وړاندې کوي او په دې توگه پر پاکستان د نړيوال فشار د زياتېدو له وسيلې نه کار نه اخلي؟ د دغه دوه مخي چلند تر شا څه شی پټدی؟.....

دا خبره روښانه ده چې افغانان هسي خوشي د «پردي» کرکېچ بنکار شوي دي. نور هيوادونه لگيا دي د افغانانو د قربانيو په بيه خپلو گټو ته د رسېدو په لټه کې دي. هغو د خپلو شخړو په بهير کې د امتيازونو ترلاسه کولو ته ارزانه لار موندلې او هغه د افغانانو سروونه او خاوره ده. په دې کې شک نه شته چې افغانان هم په دغه سوداگرۍ کې بني گټي کوي.....

امريکا اوبه خړوي چې کبان ونيسي او کبان يې په افغانستان کې د پوځي اډو د اجازې ترلاسه کول دي. خو امريکا د دغه امتياز د ترلاسه کولو له پاره د افغانانو پاکستاني ضد احساساتو ته اړتيا لري. ځکه نو امريکايي کارپوهان لگيا دي اوس همدا کار پر مخ بيايي. نوموړو اوس د جگړې په دې پړاو کې دافغانانو ملي ولولو ته د لوري ورکولو او د خان په گټه د هغو د راڅرخولو تاکتيک ته مخه کړې او دا ځکه چې د افغانانو د زرونود کټلو جگړه يې ان څو کاله مخکې لا بايللي ده. يوه دې بله ورپسې وي او هغه دا چې:

د ليبيا زره بوگنوونکو پېښو وښوده چې لويديځې ديموکراسۍ د «سياسي انقلاب» او بدلون له پاره پوځي - وسله والې لار ته بېرته مشروعيت ورکړ!!!!